

Fall till samtalsträning tillhör bild 69 i Alone utbildningsprogram

Fall 1

Vårdare/frivilligarbetare

Du arbetar som vårdare/frivilligarbetare. Det är kväll och du ska besöka Martin. Martin är 86 år och bor ensam i en lägenhet. Han har diabetes och har bensår samt nedsatt syn. Han tar sig fram i rullstol. Du vet att du har flera besök under kvällen, några har du gjort men efter Martin ska du hinna till flera. Du har fått signaler från dina kollegor om att Martin inte mår bra. Han har svullna ben och varit ovanligt trött de senaste dagarna. Du har bestämt dig för att samtala med Martin om dina funderingar.

Martin (vårdtagare)

Idag har det varit en jobbig dag. Jag har känt mig så trött och andfådd när jag har försökt ta mig fram här hemma. Jag hade tänkt fixa med mina frimärken och lyssna på boken som jag nyligen börjat lyssna på men jag har inte orkat någonting. Min son kom inom idag men jag orkade knappt lyssna på vad han sa. Han tycker att jag ska flytta till ett äldreboende för att få mer vård men jag vill vara kvar här och få klara mig själv. Jag tycker om min balkong och jag känner mina grannar. Men sådana här dagar när jag inte mår riktigt bra så tvivlar jag såklart på om jag kommer att kunna det. Snart ska de komma och hjälpa mig inför natten men jag tror inte att jag kommer att kunna sova en endaste stund i natt. Jag behöver hjälp med min andning och min oro.

Fall 2

Personal

Du arbetar som vårdare/frivilligarbetare. Det är morgon och du går in till Maria. Maria är 90 år, har grav hjärtsvikt, KOL och begynnande demens. Den senaste tiden har du och dina kollegor upplevt Maria som alltmer krävande och kontaktsökande. Hon ringer ofta på klockan och ibland vill hon ingenting. I kollegiet upplever ni situationen som irriterande. Du har fått i uppdrag att samtala med Maria.

Maria (vårdtagare)

Jag har legat i min säng hela natten. För ett par timmar sedan behövde jag gå på toaletten och jag ringde på klockan och när de kom så talade de om att jag har blöja så jag kan använda den. Sådana svar gör mig helt mållös. Men nu har jag legat här med en våt blöja i två timmar och det känns förfärligt. Jag blir så arg och ledsen långt in i själen och jag känner mig helt värdelös. Som om de tänker att henne kan vi göra vad vi vill med. Det vore bättre för alla om jag inte längre fanns, de verkar ändå bara ha besvär med mig. Jag kan nästan inte göra någonting själv längre, möjligen tvätta mig lite i ansiktet och äta min mat. Jag längtar ”hem” det vill säga till den plats där jag bodde förut, där jag kunde gå ut i min trädgård.